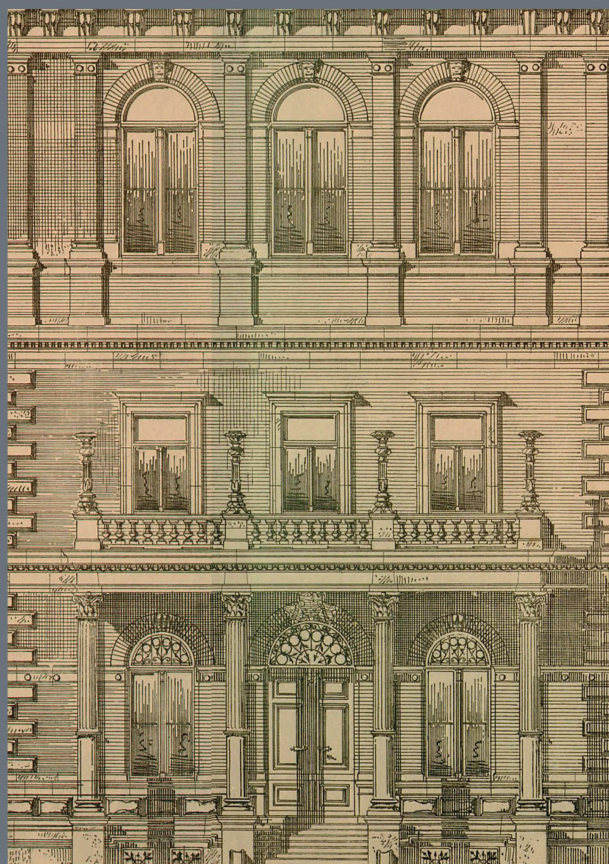

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

ZLATKO BOUREK

1929. – 2018.

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA SVEZAK 226

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA SVEZAK 226
ISBN 978-953-347-295-9 ISSN 1330-0865 (Tisak)
10.21857/yl4okf3l49 ISSN 2670-9988 (Online)
10.21857/y26kec35g9

Uredio
Akademik ANDRIJA MUTNJAKOVIĆ

RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

ZLATKO BOUREK
1929. – 2018.

B. QUREK 2

SADRŽAJ

KOMEMORATIVNI ESEJI

Akademik Tonko Maroević	
ZLATKO BOUREK	9
Akademik Andrija Mutnjaković	
ZLATKO BOUREK	15
Akademik Viktor Žmegač	
SJEĆANJE NA ZLATKA	21

Darija Alujević, Jasenka Ferber Bogdan	
ŽIVOTOPIS	25

PRILOZI

Darija Alujević, Jasenka Ferber Bogdan	
POPIS IZLOŽBI I NAGRADA.....	27
Andreja Der-Hazarijan Vukić	
BIBLIOGRAFIJA	43

RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

SPOMENICA

posvećena preminulom

AKADEMIKU ZLATKU BOUREKU

redovitom članu

Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu

Požega, 4. rujna 1929. – Zagreb, 11. svibnja 2018.

KOMEMORATIVNI SASTANAK

održan je u utorak, 7. svibnja 2019.

u palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Riječ na komemoraciji:

akademik MLADEN OBAD ŠĆITAROCI,
tajnik Razreda za likovne umjetnosti

akademik TONKO MAROEVIĆ

akademik ANDRIJA MUTNJAKOVIĆ

Autoportret s Barbarom (1981.)

crtež tušem, perom, olovkom, na otisku; akveliranje kistom i bojom; tanki crtači
papir; 275x400mm; signature nema; vlasništvo: autor

ZLATKO BOUREK

Znatiželjan i nemiran, kazalištem zanesen i filmu posvećen, provincijom nadahnut a kozmopolitizmom prodahnut, nadasve darovit i svim metjerskim znanjima obogaćen, Zlatko Bourek je ostvario jedan od najoriginalnijih i najcjelovitijih likovnih prinosu u novijoj hrvatskoj umjetnosti. Nalazeći ga na mnogim područjima, zatičući ga na raznim mjestima djelovanja i gledajući ga u raznolikim manifestacijama i emanacijama, za njegova života možda toga nismo bili dovoljno svjesni, ali sada, svodeći račune, dobro vidimo i smijemo ustvrditi kako je njegovo djelo jedno od onih koje je obilježilo epohu i dalo sasvim osoban pečat, premda sam autor naizgled nije pokazivao ni pretjerane ozbiljnosti ni naročitih programatskih pretenzija. Jednostavno, živio je i radio kako je najbolje znao i umio uvijek dajući ono najizvornije i najosobnije i uvijek primjereno reagirajući na zahtjeve ponude, izazove zadatka, potrebe trenutka.

Rođen u Požegi, školovan u Osijeku, zauvijek je ostao vjeran motivici ishodišne Slavonije i vezan uz atmosfere formativnih doživljaja predratnih i ratnih godina. To je podrazumijevalo sjećanja na vedre zanose gozbi i kirvaja, na ljepotu ladanjske opuštenosti i na žestinu erotske i gurmanske raspuštenosti, ali također i uspomene na tjeskobu progona, na patnje bijega i preživljavanja, uskraćivanja i umiranja. Naravno, Zlatko se Bourek nije sveo na pukoga registratora ili banalnoga ilustratora zapamćenih prizora nego je snagom mašte i slobodom kreacije suvereno uzvratio prvotnim poticajima, pogotovo kad je za to sazrelo vrijeme i kad je stekao odgovarajući odmak od neposrednih zbivanja.

Po završetku gimnazije, uputio se na školovanje u Zagreb odlučivši se – neobično za Slavonca – za studij kiparstva. Imao je sreće što je dospio

u upravo osnovanu Akademiju za primijenjenu umjetnost, na kojoj je mogao dobiti mnoge prave tehničke, zanatske poduke i steći prisan, ležeran, neopterećen pristup problematici oblikovanja, makar s nešto manje idejnih, teorijskih i umjetnosno obavezujućih predrasuda. Imao je sreće što je dospio u klasu Koste Angelija Radovanija, kipara koji ga je mogao uputiti u nedogmatski modernizam i naučiti zakonitostima forme nezavisno od ikonike ili stilskih preferencija, a pritom i primjerom pokazati kako figuracija ne mora biti mrtvom, pokopanom. Imao je sreće Bourek školujući se što se našao i u društvu nekonvencionalnih i nadarenih kolega, kao što su primjerice Mladen Pejaković, Zvonimir Lončarić, Ante „Sony“ Jakić, Pavao Štalter i Jagoda Buić, koji su jedan drugoga poticali da se okušaju u raznim medijima, raznim disciplinama, raznim sredstvima izraza.

Tako se i Bourek po diplomiranju odmah okrenuo mnogim stranama. U drugoj polovici pedesetih godina (prošloga stoljeća) predstavio se kao kipar u Zagrebu, kao grafičar u Ljubljani, kao primijenjeni umjetnik u Milanu istodobno se baveći karikaturama i ilustracijama u novinama te opremom knjiga i časopisa. Uskoro je prihvatio angažman u crtanome filmu, u kojoj je domeni surađivao s vrhunskim majstorima i sam realizirao mnoge izvorne zamisli. Da ne nabrajamo, spomenimo samo kongenijalnu interpretaciju Krležinih *Balada: I videl sem daljine meglene i kalne*. Kad je potom krenuo u kazalište, ukazala se neodoljiva šansa za oslobađanje goleme stvaralačke energije i stečene erudicije. Kao kostimograf i scenograf dokazao se kao dostojan nasljednik najvećih dometa europske tradicije, obogaćene pak iznimnom inventivnošću i morfološkom bujnošću. A kao scenarist i redatelj našao se u sasvim autonomnoj poziciji ostvarivanja nekoga izokrenutoga, obrnutoga, naopakoga mikrouniverzuma, u kojemu se možemo groteskno i autoironično ogledati. Pogotovo kad se poslužio maskama i lutkama, manekenima i „nakazama“, koristeći svjesno ograničenja nemimetičke transpozicije, uveo nas je u potpuno bourekovske protege ludičkoga i humornoga, zafrkantskoga i tobože neozbiljnoga odnosa prema okrutnoj stvarnosti.

Zanos kazalištem i mogućnosti izravnije, neposrednije reakcije na zbilju, a također i dugotrajno bavljenje filmovima, kao da su Boureka za

stanovito vrijeme udaljili od slikanja po vlastitim motivima, a za kiparstvo je još manje imao pravih prilika i mogućnosti za realizaciju. Naravno, nećemo sporiti kako su crteži i skice za kazališne izbedbe ili kartoni i likovi za filmske sekvence također likovna djelatnost, dapače često ništa manje autentična. A što god je radio, bilo čega da se poduhvatio, Bourek nije mogao zanijekati svoj izrazito osoban rukopis i svoje pravo da svemu, barem u stanovitoj mjeri, pokaže dugi nos.

Njegova izlagačka agilnost bila je još mnogo manja i od sustavne uže slikarske, crtačke i grafičke prakse. Praktički ga je trebalo nagovarati da se odazove galerijskim i muzejskim poticajima, dok su njegove crtano-filmske realizacije i teatarske akcije posvuda izazivale pažnju i priznanja, nagrade i uvažavanja te samo uvećavale želju da ga se sustavno individualno predstavi u punom opsegu njegovih motivskih opsesija i ikonoloških inovacija. Dakle, nakon prevladavajuće višedesetljetne filmske i scenske agilnosti, koju nipošto nećemo smatrati kreativnom pukotinom nego samo medijskom cezurom, Zlatko Bourek je i sam postao svjestan kako bi dio svoje darovitosti – a usudio bih se kazati: i pravoga stvaralačkog genija – konačno trebao uložiti u vlastite slikarske i crtačke cikluse, u djela kojima će posvjedočiti svoje viđenje i osjećanje doma i svijeta.

S alibijem kako bi svojoj kćeri Barbari trebao ostaviti dostojan slikarski opus, a zapravo zaokružiti svoj ljudski memento, poduhvatio se Zlatko u zreloj dobi intenzivnije kista i palete, prepustio se naletima sjećanja i imaginacije, dao je maha memoriji i mašti, te na desecima i stotinama platna i papira fiksirao i ostavio nezaboravne kadrove – koji često i jesu nalik onima iz filmskih i kazališnih realizacija ili ilustratorskih i dizajnerskih zadataka – ali su dublje impregnirani vlastitim iskustvima, ovjerovljeni pokrićem egzistencijalnog uloga.

Inače dobro poznat i široko prihvaćen, prepoznatljiv i neusporediv sa standardnom produkcijom, Zlatko Bourek izlagačke ambicije određenije pokazuje tek u novome mileniju, kada se odlučuje predstaviti saldo znanja i umijeća, sukus primljenih, doživljenih i zamišljenih pobuda. Njegov panoptikum i kaleidoskop prepun vitalnih i biofilnih, ali i melankoličnih i makabričnih svojstava svakako pripada vizualnoj umjetnosti po uvjerljivi-

vosti linearnih silnica i kolorističkih naglasaka, po sustavnosti deformacije organskih oblika i snazi sugestije perspektivnih prostora i planova, no ne krije niti mimoilazi sižejne i narativne komponente prizora, gotovo epsku dimenziju postojanja.

Zlatko je Bourek čitavoga života bio imun na oscilacije ukusa i, pogotovo, na trendovske ili čak generacijske orijentire, pa je ostao autonoman i jedinstven u svojoj gotovo izvanvremenskoj figuraciji. Naravno, nije ostao neosjetljiv na primjere i dostignuća velikih prethodnika, kako na području srednjoeuropskoga slikarstva, tako i iz rezervata folklorno-etnografskoga panonskoga bazena, pa je stvorio istodobno pučko-nadrealnu i eruditivno-verističku viziju životnoga *karusela*, sudbinskoga vrtuljka *erosa* i *thanatosa*.

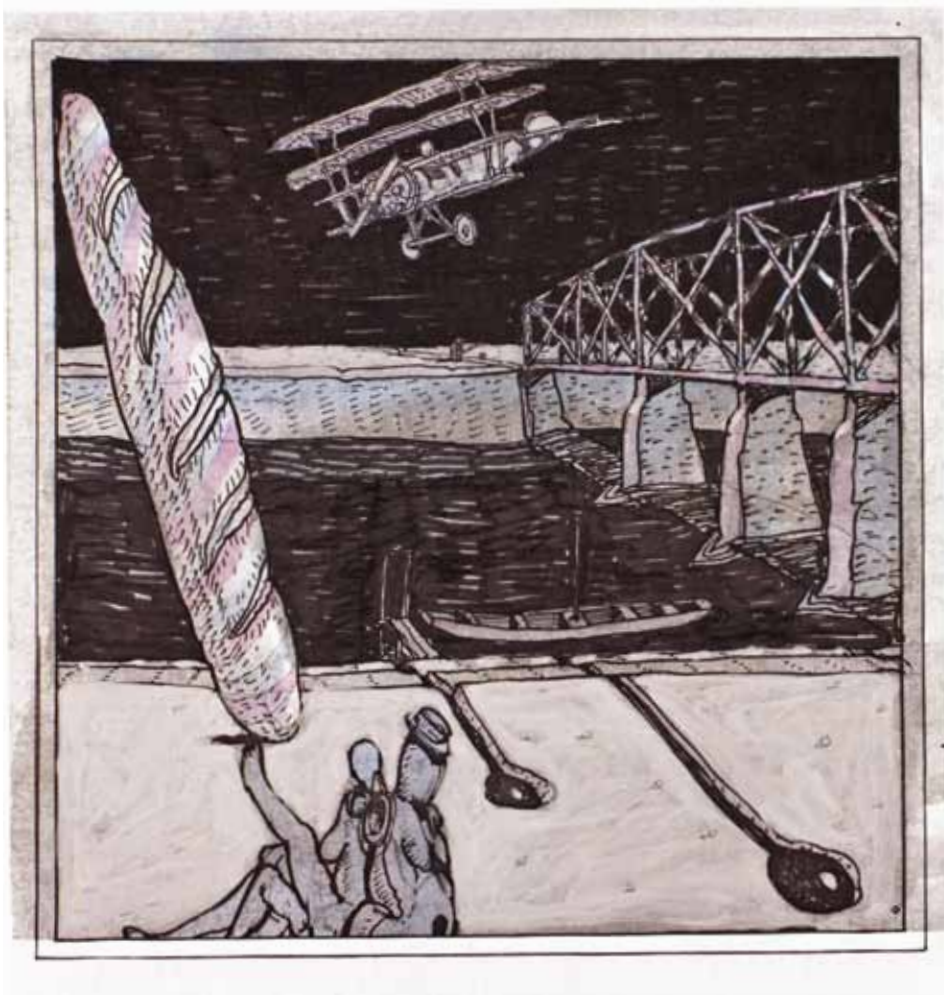
Imao sam drage i lijepe prigode nalaziti se i družiti se sa Zlatkom, surađivati u nekim njegovim projektima, pa s tugom i žaljenjem svjedočim njegov gubitak. Ali njegovo djelo ostaje ne samo ovdje među nama koji smo ga poznavali i voljeli nego, uvjeren sam, i u predvidivoj budućnosti kao mudra oporuka koja nas poziva da se nasmiješimo životu i kad nam pokazuje svoje zatamnjeno, pa i mračno lice. Stoga ni ovaj komemorativni sastanak neka ne prođe bez blagoga humora, s uvjerenjem da nam Zlatko poručuje kako pretjerana ozbiljnost nije znak mudrosti i kako „ples smrti“ ili „mrtvački ples“ moramo fatalistički primiti, ali se smijemo njemu, makar gorko, i nasmijati.

Autoportret s majkom (1956. / 2009.)

serigrafija, 330x350mm; papir Fabriano; sign.: ispod otiska olovkom, d.l.: 2/2; d.d.:

B O U R E K Z; sred.: crveni pečat s inicijalima B.Z.; vlasništvo: autor

Kruh kod Drave (1981.)

crtež tušem, perom, flomasterom, na otisku; akveliranje kistom i bojom;
tanki crtači papir; 295x267mm; signature nema; vlasništvo: autor

ZLATKO BOUREK

Zlatko Bourek izraziti je renesansni umjetnik dvadesetog stoljeća: po obrazovanju i vokaciji je kipar i slikar, ali po životnom opusu Bourek je i grafičar, animator crtanog filma, filmski i kazališni scenograf, kostimograf, dramaturg, režiser, pisac filmskih i kazališnih scenarija, lutkar, ilustrator knjiga, folklorist, judaist, erudit i tvorac humanističkog ozračja.

Rođen je 4. rujna 1929. u Požegi kao sin bogate zlatarsko-urarske obitelji. Osnovnu školu i tada osmorazrednu realnu gimnaziju pohađao je u Osijeku, a kiparstvo i slikarstvo diplomirao je 1955. godine na tada renomiranoj zagrebačkoj Akademiji za primijenjene umjetnosti u klasi profesora Koste Angelija Radovanija. Predstavljanje svog umjetničkog rada započinje već 1957. godine izložbom skulpture na *Trijenalu* u Milanu, 1959. godine izložbom grafičkih radova, 1963. godine izložbom uljenih slika, a usporedno radi i crtane filmove čije su skice već 1968. godine predstavljene u reprezentativnome Muzeju moderne umjetnosti (*Museum of Modern Art* – MoMA) u New Yorku. Tako započet i intenzivno nastavljen opsežan i kreativan životni opus završen je smrću 11. svibnja 2018. Kvalitetu tog opusa prepoznale su i nagrađivale brojne institucije u domovini i svijetu, a među njima Grad Osijek dodjelom Nagrade za životno djelo (2017.), Republika Hrvatska dodjelom Nagrade *Vladimir Nazor* za životno djelo (2005.) i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti primanjem u svoje članstvo: kao člana suradnika (16. svibnja 2002. – 20. svibnja 2010.) te kao redovitog člana (20. svibnja 2010. – 11. svibnja 2018.) Razreda za likovne umjetnosti.

Akademik Zlatko Bourek prvenstveno je svojim silovitim umjetničkim opusom izrazio i ovjekovječio autohtonu kvalitetu svoga slavonskog

zavičaja: beskrajne ravnice Slavonije sljubljene na horizontu sa svemirom; smirene mirisne tokove njenih lokalnih rijeka Drave, Dunava, Vuke, Bosuta kao bajkovitih i raskalašenih društvenih okupljališta; životne sudbine domorodaca ispunjene razdraganošću, strašću, ljubavlju i povijesnim strahotama. Izrazio je to spontanim skicama, bogato koloriranim slikama, maštovitim skulpturama, virtuoznim crtežima animiranih filmova, originalnim kazališnim kostimografijama i scenografijama, uspješnim scenarijima i režijama filmova i kazališnih uprizorenja, reprezentativnim izložbama i knjigama.

Samostalno je izlagao slikarska i kiparska djela u nekoliko galerija: Galerija *Nos*, Duisburg, 1969.; *Museum of Modern Art*, New York, 1968.; Galerija *Sebastijan*, Dubrovnik, 1982.; Galerija *Zlatni ajngel*, Varaždin, 1982.; Umjetnički paviljon, Zagreb, 2002.; Galerija likovnih umjetnosti, Osijek, 2009. Sudjelovao je i na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu: *Zagrebački trijenale*, Zagreb, 1955.; *Vizualne komunikacije*, Zagreb, 1962.; *Jugoslavenska grafika*, 1960., 1962., 1964.; *Jugoslavenski crtež*, 1968., 1973., 1975., 1981.; *Nadrealizam i hrvatska likovna umjetnost*, 1972.; *Erotika u hrvatskom slikarstvu, crtežu i grafici*, 1977.; *Salon*, Rijeka, 1956., 1961.; *Međunarodni bijenale grafike*, Ljubljana, 1959., 1961.; *Izložba jugoslavenske grafike, slikarstva i primijenjene umjetnosti*, Venecija, 1959.; Budimpešta, 1960.; Tokio, 1960.; Wiesbaden, 1961.; Kuba, 1961.; Rim, 1962.; Atena i Solun, 1963.; Caracas, 1965.; St. Poelten, 1970.; te na nizu nespomenutih izložbi. Bourekova umjetnička djela nalaze se u fondusu brojnih galerija i muzeja u svijetu.

Unatoč većem broju skica i maketa javnih skulptura, realizirane su samo njegova simbolična mjedena skulptura *Međaš protiv uroka i poplava*, smještena na nasipu uz rijeku Savu u Zagrebu i simbolična ljepotica koja svoju ravnotežu ostvaruje trećom nogom. No, u njegovu zagrebačkom ateljeu sačuvana je nekolicina skulptura oblikovanih s motivom ružnoće nakaza, kojima ironizira i kritizira izopačene ličnosti ili mitološke likove.

Slikajući i formirajući slike i skulpture, Bourek je bio više nego zaljubljenik u tajanstveni svijet oživiljenog crteža na filmskoj traci. Njegov opus animiranog filma obuhvaća 56 naslova, za koje je napisao scenarije

(6 filmova), oblikovao scenografiju (37 filmova) ili kreirao režiju (13 filmova). Veći dio tog opusa nastao je u suradnji s brojnim izuzetnim slikarima okupljenim u famoznoj filmskoj kući *Zagreb film*. Bourekov opus animiranih filmova započinje crtanjem scenskog ambijenta u filmovima *Cowboy Jimmy*, *Happy End*, *Inspektor se vraća kući*, *Kod fotografa*, *Profesor Baltazar*, te se nastavlja autorskim filmovima rađenim na osnovi vlastitog scenarija, oblikovanja likova i ambijenta, među kojima se ističu *Kovačev šegrt*, *I videl sam daljine, meglene i kalne*, *Bečarac*, *Kapetan Arbanas Marko*, *Mačka*, *Školovanje*... Prikazivani su ti filmovi na relevantnim svjetskim festivalima i projekcijama animiranog filma, osvajali su mnogobrojne međunarodne nagrade (Atlanta, Chicago, New York, Oberhausen, Salerno) za ostvarene inovacije u kreiranju suvremene animacije crtanog i lutkarskog filma te su postigli međunarodni ugled pod nazivom *Zagrebačka škola crtanog filma*.

Uz film, Bourek se bavi i lutkarskim kazalištem. U suradnji s Juvantićem režira i oblikuje lutke za lutkarsku interpretaciju Držićeva *Skupa*. U ljubljanskom Lutkarskom gledališću lutkarski interpretira Molièreova *Umišljena bolesnika*, a predstava se izvodi i u zagrebačkom Dramskom kazalištu *Gavella*. Velik uspjeh postiže uprizorenjem lutkarske farse Saliha Isaka *Orlando malerosa* specifičnim scenskim izrazom japanskog bunraku kazališta na *Dubrovačkim ljetnim igrama* te predstavom Shakespeareova *Hamleta*, s kojom gostuje na mnogim svjetskim kazališnim događanjima. Na *Splitskom ljetu* 2005. kao režiser, kostimograf i scenograf formira cjelovitu predstavu *Kralj Ubu* autora Alfreda Jarryja. Posebnu pažnju pobudila je scenska groteska *Jedini neuspjeh Adolfa H.* autora Georgea Taborina, realizirana s likovima u obliku stravičnih nakaza.

Kazališni Bourekov opus započinje u zagrebačkom Dramskom kazalištu *Gavella* kostimografijom i scenografijom predstava srednjovjekovnih farsi *Mesar iz Abevilla* i *Meštar Pathel*, te se afirmira režijom predstava u nekoliko kazališta u Njemačkoj: Shaffer, *Crna komedija*; Prokofjev, *Kameni cvijet*, *Romeo i Julija*, *Peća i Vuk*, *Pepeljuga*; Stravinski, *Pulcinella*, *Žarptica*, *Delibes*, *Coppelia*; Čajkovski, *Orašar*. Uspjeh tih predstava rezultira stalnim angažmanom u berlinskom kazalištu *Hans Wurst Nachfaren*, gdje

kao režiser postavlja na scenu četiri Čehovljeve jednočinke, Shakespeare-ovu komediju *Ukroćena goropadnica* te interpretaciju Verdijeve opere *Rigolletto*. Nadalje u Zagrebačkom kazalištu mladih režira srednjovjekovne farse *Meštar Pathelin* i *Povratak vojaka*. Poseban interes pobudila je šaljiva kazališna predstava *Bećarac* u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku, gdje kao scenarist, režiser, scenograf i kostimograf reproducira svoj istoimeni crtani film u folklornim stihovima bećarca, koji prate dvoje mladih od stidljiva upoznavanja i zavisti zlobnica do radosnog vjenčanja i raskošnog slavlja ljubavi.

Smisao i sadržaj životnog djela Zlatka Boureka najlakše je predočiti njegovim slikama, jer su one izvorište djelovanja u dramaturgiji i scenografiji teatra, ili u osmišljavanju scenarija i likovnog oblikovanja filma. Scena njegovih slika gotovo je uvijek vrlo blisko događanju unutar cjelovito obuhvaćenog prostora, pa kada se taj prostor rastvori, tada se rastvara i onaj slavonski pejzaž do linije horizonta označenog crtom ili bojom. Suštinski znak te žitne Slavonije jest kruh ili perez, pa na većini slika te vekne kruha i pereci ispunjavaju i stol, i pod, i zrak, i ljudske ruke. Ta gastronomska asocijacija podržana je na slikama brojnim cjelovitim *krmenadlama* i narezanim šniclima, rasporenim svinjama i razrezanim šaranima, pokojom kobasicom ili šunkom. Ne nedostaju na slikama ni kuglufi ni torte, štrudle i kolačići na stolovima gozbi smještenih na obalama Drave. Taj šaran i ta obala rijeke i same rijeke, ispunjene onim plosnatim drvenim čamcima zvanim čikli, nezamjenjiv su ambijent osječko-vukovarsko-iločkog Bourekova zavičaja pretočen u autentični likovni izričaj očovječenog prostora utkanog u svijest i život. Rijeka je sudbina postojanja i suština njegovih slika: ona je lirski ružičasta kod svečanosti, plava je ili zelena u svakodnevici, crna je kod poplava i ratnih zbjegova. Plove u ciklovima alasi i pjeskari, kupalice i ljubavnici, švaleri i dangube, prijevoznici i aliје, putnici i izbjegli, a taj cikl nepogrešiv je simbol njihove pripadnosti tom podravskom, slavonskom, pa i panonskom zavičaju. A iznad svih tih prizora lete jednokrilni ili dvokrilni, jednosjedi ili dvosjedi, aeroplani iz doba Bourekova dječastva svjedočeći nostalgiju i čežnju duše odlutale u europska prostranstva. Uza sve to osnovni sadržaj Bourekovih kreacija ipak je svud prisutno ljudsko

biće: žensko ili muško. Muški su likovi često slikovito obučeni u slavonske pršnjake, bečarske kape, bonvivanske šešire, vojničke šajkače. Nasuprot njima, ženski su likovi pretežno goli s naglašenim rodnim formama, a katkada i u lascivnim pozama. Ipak, imaju svud prisutnu zajedničku karakteristiku: oni su deformirani, to jest oni su formirani izuzetno karakterističnim autorskim rukopisom. Taj rukopis doveden je do apsurdna u zbirci njegovih skulptura, teatarskih aktera, filmskih likova, naslikanih portreta: oni su grdobe, kako ih Bourek rado naziva. No, ta deformacija nije negativno ciljana pretvaranjem ljudi u grdobe – ona je pozitivna deformacija koja groteskom naglašava karakter glumljenog lika, objašnjava situaciju, navodi na razmišljanje. Ta je deformacija prisutna i kod interpretacije realnih predmeta: kuće, rijeke, mosta, aviona, čamca, mesnog odreska, torte itd. Stvoren je tako jedinstven autorski umjetnički izričaj, apsolutno prepoznatljiv u suvremenoj umjetnosti Hrvatske i ekumene.

Podloga toga apsolutnog umjetničkog fenomena jest rijeka Drava (Dunav, Vuka, Bosut), podloga je ravničarska konfiguracija Slavonije (Podravine, Posavine), podloga je život grada na obali rijeke (Osijeka, Vukovara, Iloka, Aljmaša). Podloga su ambijent, vjera, ljudi, život, običaji, usud, događanja u zavičaju Zlatka Boureka. Iz toga zavičaja vinuo se u planetarne sfere umjetnosti, a ipak je taj zavičaj ostao trajno prisutan kao neumitni *credo* artizma Zlatka Boureka. Zato ga izuzetno volimo i cijenimo.

Zlatko Bourek, Bez naziva, Kolorirani crtež na papiru, 13 x 9,5 cm

SJEĆANJE NA ZLATKA

Mnogi ljudi imaju svoje privatne mitove, vrhunce osobnog iskustva, emotivno istaknute. Meni su to – iz razdoblja djetinjstva i gimnazijskih dana – pružili rodna Slatina i Osijek. U osječkim godinama nezaboravno mjesto pripada Zlatku. Bili smo vršnjaci, nerazdvojni prijatelji, u nastavi smo sjedili tako da je on bio u klupi ispred mene, a u slobodno vrijeme bili smo dio male družbe unutar razreda. Sjećajući se toga, shvaćam Prousta. Preda mnom su neizbrisive slike tih davnih dana: osjetilne, atmosferske, mentalne. U parku blizu gimnazijske zgrade čitali smo i otkrivali suvremenu poeziju. Sjećam se Tadijanovićevih i Majerovih pjesama iz tridesetih godina, djela suvremenika dakle. Bili smo gotovo svaki dan zajedno s drugim momcima iz „klike“ na večernjem korzu učenika iz muške i ženske gimnazije, otprilike od ugla Radićeve ulice, uz hotel *Royal*, kako se prije zvao, pa do *Name*. Ponekad smo pošli prema Tvrdi avenijom koja je do jeseni 1948. bila *Bulevar generalisimusa Staljina*. Mi smo je zvali *bulevarisimus*. Naša je tročlana ili četveročlana skupina bila gladna antikvarnih knjiga, novih filmova (talijanskih, engleskih, američkih i ruskih) i kazališnih predstava. U osječkom kazalištu vidjeli smo prvi put *Na dnu* Gorkoga i Krležinu dramu *U agoniji*. (Pričalo se da je u paralelnom razredu jedan učenik pomiješao naslove iz trilogije o Glembajevima i skovao naslov *U agoniji leda*.) Ponekad je družba smatrala da društvenoj disciplini ne treba robovati pa je pošla, umjesto na nastavu, na izlete u Baranju, naprimjer pješice do Darde. Otkrivali smo čar „landranja“, bezbrižnoga skitanja. Premda su neispričani sati sa školskoga gledišta bili svojevrsna sabotaža naobrazbe, kultura nas je ipak zatekla u obliku nekoć grofova dvorca. Razgledavajući ga, zamijenili smo jedne nastavne sate za druge. Zaključili smo: „Sad smo kvit.“

Davni dani. U kasnijim godinama u Zagrebu našalili smo se jednom na Krležin račun. Autor je svoje dnevničke zapise iz razdoblja 1914. – 1922. objavio 1956. godine u knjizi naslovljenoj *Davni dani*. Od vremenskoga zbivanja do publiciranja prošlo je mnogo manje godina nego u našim životima, gotovo dvostruko. Krležin je okvir uglavnom jedna država. Naša generacija doživjela je četiri.

U razrednoj knjizi gimnazije pisalo je dakako: Zlatko Bourek. U našem je krugu to bila svojevrsna fikcija. Za nas je on bio samo Moler. To je ime iz milja, a ujedno je kod prijatelja sjedinjavalo prisnost s nazivom za njegov već izrana izražen talent: likovni, razumije se, jer je ekskluzivno ime odgovaralo dijalektalnoj inačici njemačke riječi *Maler*. Nitko nije pomišljao na to da predodžbu o Moleru poveže s ličilačkim obrtom (*Zimmermaler*). Moler je za nas ostalo njegovo trajno ime. Još prilikom posljednjeg susreta u Akademiji upitao samo ga: „Moler, kako si?“

Što znači likovnost, doslovno iz prve ruke, spoznali smo kad nas je negdje 1947. ili 1948. poveo u svoj prvi atelijer, u mali dvorac u Retfali, predgrađu na zapadnom rubu Osijeka. Ondje je, prema narudžbi nekog referenta za kulturu u gradskoj vlasti, oblikovao glinom poprsja na tada poćudan način. To je značilo strogo realistički (a danas bismo rekli socrealistički). Taj se naziv, koliko se sjećam, u našem gradu nije upotrebljavao. Ispao bi smiješan jer u osječkom žargonu „soc“ (prema pomaknutoj njemačkoj riječi) znači talog. A Molerove skulpture bile su sve samo ne talog. Uostalom, bilo je znakovito da je modelirao obučen prema tadašnjim siromašnim prilikama; bilo je to sivkasto-zeleno odijelo s radnih akcija „nove omladine“. Konotiralo je siromaštvo.

To je trenutak da se osvrnem na legendu koju sam nedavno negdje pročitao ili čuo. Prema tom je priviđenju Molerov otac, obrtnik u Požegi, bio bogataš. Međutim, činjenica je samo da je umro mlad ne mogavši se povlašteno liječiti.

Tko Molera nije intimno poznao, ne zna koliko je u njemu bilo duhovnog naboja. Nikad neću zaboraviti poglede kojima je pronicao u likovni svijet koji nam je u osječkim godinama u načelu bio nedostupan. Ali ne posve. U Đurđenovcu, gdje mi je otac bio liječnik, nalazila se u

Društvenom domu bogata biblioteka opremljena pretežno knjigama na njemačkom jeziku, jer su mnogi činovnici đurđanovačkih industrijskih pogona došli iz Austrije, Njemačke i Švicarske. Posuđivao sam ondje knjige, a jedna od njih koju sam, misleći na Molera, odmah ponio u Osijek bila je monografija o avangardi ranoga dvadesetog stoljeća, s reprodukcijama djela Chagalla, Kandinskoga, Kleea, Arhipenka i drugih majstora. Upoznavajući ekspresionizam i konstruktivizam, nalazili smo se kronološki u prošlosti, a zapravo – samo prividno paradoksalno – u budućnosti. Moler je zamolio Vikija, kako me je zvao, da donese što više takvih knjiga. Iz tog vremena potječe i njegova sklonost prema njemačkom jeziku. Bilo mi je drago što sam mu mogao pomoći da se uputi u njegove elemente.

Moler se oduševljavao svim spomenutim likovnim umjetnicima, no jedan od njih najdublje se usjekao u njegovu svijest – Marc Chagall. Upoznao je fantastičnu folklornu grotesku na slikama poput *Zelenoga guslača*, *Ruske svadbe*, *Crne rukavice* i *Šetnje*, u djelima nastalima 1910. – 1923. u rodnom Vitebsku. Ničim sputana mašta ušla je svjesno ili podsvjesno u Molerov likovni izraz, koji je umio poticaje uklopiti u vlastiti osebujan stil. Ukratko, put od Chagallova Vitebska vodio je do Osijeka, pukim slučajem, preko Đurđinovca.

Molerova bogata senzibilnost doticala se u našim gimnazijskim danima i glazbe. Stanovao sam u Osijeku kod ugledna liječnika, očeva pret-hodnika u Đurđinovcu. U stanu se nalazio dobar klavir. Moler me je ondje posjećivao želeći da mu odsviram neke kompozicije koje je čuo na radiju. Tada sam već bio uznapredovao u glazbenoj nastavi pa sam mu mogao odsvirati djelo koje ga je posebno privlačilo: preludij *Potonula katedrala* iz Debussyeva velikog ciklusa *Preludija*. Upijao je u sebe akorde koji prizivaju legendu o crkvi koja je potonula na morsko dno. Slušali smo i skladbe velikih suvremenika Stravinskoga, Prokofjeva i Šoštakovića, na radiju ili u filmovima, a neke i na koncertima Osječke filharmonije. Na čelu tog orkestra bila je nezaboravna ličnost sjajnog dirigenta Lava Mirskoga. Njegovi su koncerti bili za Molera i mene doživljaji. Mirskoga smo i osobno poznavali pa nam je dopuštao da pratimo orkestralne probe. Umjetnikova supruga i Molerova majka bile su prisne prijateljice.

Kad navraćam u Osijek, nečujno me prati Moler, nevidljiv ali svagdje prisutan u mojim sjećanjima – od *bulevarisimusa* do Retfale. I u zagrebačkim godinama, kad smo se rjeđe viđali jer smo bili zaokupljeni vlastitim poslovima, često smo se čuli telefonom i upoznavao me sa svojim nakinama u vezi s književnošću. Spominjao je tako raznorodne autore poput Büchnera, Krleže i Kafke. Praški klasik vraćao nas je u sjećanje, u davne dane, jer smo u jednom osječkom antikvarijatu našli dragocjenosti: prva izdanja Kafkinih djela.

ZLATKO BOUREK ŽIVOTOPIS

Rođen je u Slavonskoj Požegi 4. rujna 1929. Osnovnu i srednju školu pohađao je u Slavonskoj Požegi i Osijeku te je 1955. diplomirao kiparstvo na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Zagrebu, u klasi prof. Koste Angelija Radovanija. Njegovo raznoliko umjetničko djelovanje kreće se od ilustracija, primijenjene umjetnosti, grafike, slikarstva i kiparstva do scenografije, kostimografije i crtanog filma. Objavljivao je političke karikature u *Kerempuhu*, bio je stalni ilustrator časopisa *Republika*, a od 1964. ilustrirao je izdanja Školske knjige, *Mladosti* i *Znanja* te dječje slikovnice i knjige. Od 1959. izrađuje grafičke radove, a od 1963. slike i skulpture s obilježjima groteske i nadrealizma. Kao scenograf i kostimograf od 1960. surađuje sa zagrebačkim Dramskim kazalištem *Gavella*, a od 1971. često kao scenograf radi u SR Njemačkoj. Bavio se i lutkarskim kazalištem: kreirao je lutke i režirao zapažene predstave poput *Orlanda malerosa*, *Hamleta*, *Skupa*, *Cyrana de Bergeraca*. Godine 1954. s Nikolom Kostelcem i Dušanom Vukotićem radi reklamne crtane filmove prvi put primjenjujući reduciranu animaciju. Bio je suradnik *Zagreb filma* od njegova osnutka 1956. godine, gdje je od 1961. režiser i glavni crtač. Izradio je niz crtanih filmova, od kojih su najpoznatiji *I videl sem daljine meglene i kalne*, *Bečarac*, *Kapetan Arbanas Marko*, *Mačka*.

Bio je član Hrvatskog društva likovnih umjetnika. Godine 2002. izabran je za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 2010. njezin je redoviti član.

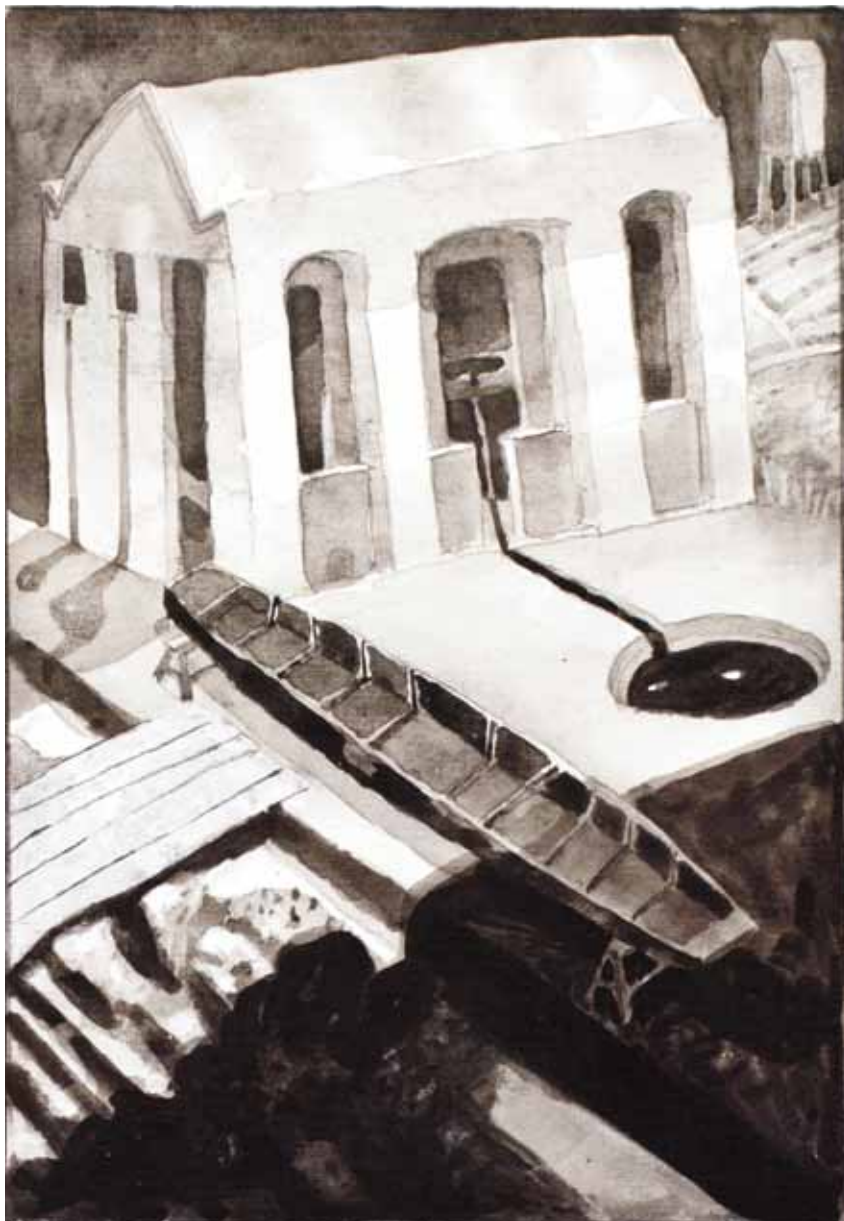
Umro je u Zagrebu 11. svibnja 2018.

Zlatko Bourek, Jesus Nazarentus Rex Croatorum, Tuš na papiru, 29, 7 x 42cm

POPIS IZLOŽBI I NAGRADA

Arhiv za likovne umjetnosti
Darija Alujević, Jasenka Ferber Bogdan

Ilijina kuća (1991.)

crtež olovkom i kistom; tonsko akvareliranje kistom; papir iz crtaćega bloka;
310x229mm; signature nema; vlasništvo: autor

SAMOSTALNE IZLOŽBE

(izbor)

1968.

Duisburg, Galerija *Nos*

New York, *Auditorium Gallery – The Museum of Modern Art* (s Pavlom Štalterom)

1975.

Zagreb, Galerija *Vladimir Nazor*

1979.

Zagreb, Galerija *Prozori*

1982.

Dubrovnik, Galerija *Sebastian*

1984.

Zagreb, Knjižnica Prečko

2002.

Zagreb, Umjetnički paviljon

2003.

Ljubljana, *Mestna galerija*

Dubrovnik, Galerija *Stradun*

2004.

Rovinj, Zavičajni muzej grada Rovinja

2005.

Pula, Galerija *Cvajner*

2007.

Opatija, Umjetnički paviljon *Juraj Šporer* (s Ismarom Mujezinovićem)

Zagreb, Galerija *Amadeo*

2009.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti
Vukovar, Galerija *Oranžerija*

2010.

Split, Galerija *Meštrović*
Zagreb, Atelijer *Meštrović*

2011.

Zagreb, Galerija *Forum*

2012.

Požega, Gradski muzej Požega
Zagreb, Kabinet grafike HAZU

2014.

Zagreb, Gliptoteka HAZU
Vukovar, Galerija *Oranžerija*
Zagreb, Moderna galerija
Bol, Galerija *Branislav Dešković*

2015.

Zagreb, Galerija *Kranjčar* (s Dubravkom Matakovićem)

2016.

Osijek, Muzej Slavonije – Zgrada glavne straže

2017.

Zagreb, Gliptoteka HAZU

SKUPNE IZLOŽBE

(izbor)

1950.

Osijek, Izložba likovnih sekcija kulturno-umjetničkih društava i grupa

1955.

Zagreb, *1. zagrebački triennale*

1956.

Rijeka, *Salon 56*

1957.

Milano, *Undicesimo triennale di Milano – Mostra internazionale dell'abitazione*

1959.

Zagreb, *2. zagrebački triennale*

Ljubljana, *III. mednarodna grafična razstava*

Venecija, *Mostra nazionale dell'incisione jugoslava*

1960.

Tokio, *Contemporary Yugoslav Graphic Arts*

Zagreb, *I. zagrebačka izložba grafike*

Budimpešta, *Jugosláv iparművészeti kiállítás*

1961.

Wiesbaden, *Neue jugoslawische kunst*

Ljubljana, *IV. mednarodna grafična razstava*

Rijeka, *Salon 61*

1962.

Rim, *L'arte contemporanea in Jugoslavia*

Zagreb, *2. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike*

Zagreb, *Vizuelne komunikacije*

1963.

Västerås, *Nutida Jugoslavisk Konst*

Aleksandrija, *5ème Biennale d'Alexandrie des Pays Méditerranéens*

1964.

Zagreb, *3. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike*

1965.

Caracas, *Grabados e tapices Yugoslavos*

Beograd, *Jugoslovenska grafika 20. veka*

1966.

Osijek, *Slikari i kipari gimnazije u Osijeku*

1967.

Bitola, *Izložba na savremena jugoslovenska grafika*

Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb, *Suvremena hrvatska umjetnost – poslijeratni period*

1968.

Zagreb, *1. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža*

1969.

Slovenj Gradec, *Angažirana umetnost v Jugoslaviji 1919-1969*

1970.

St Pölten, *Kroatische Zeichnungen und Grafiken*

Zagreb, *Udruženje likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske 1950-1970*

1972.

Zagreb, *7. zagrebački salon*

Zagreb, *100 plakata iz Jugoslavije*

Zagreb, *Nadrealizam i hrvatska likovna umjetnost*

1973.

Zagreb, 4. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža

Dubrovnik, Zagreb, 3 teme iz suvremene hrvatske umjetnosti

1974.

Split, Osijek, Izložba članova grupe „Biafra“

Zagreb, Animacija – Zagrebačka škola crtanog filma

1975.

Zagreb, ZGRAF '75

Zagreb, 10. zagrebački salon – situacija 74/75

Zagreb, 5. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža

1976.

Zagreb, Grupa Biafra

1977.

Zagreb, Izložba suradnika Majstorske radionice Ljube Ivančića i Ivana Sabolića

Rovinj, Zadaća u slici – izložba ilustracija Školske knjige

Zagreb, Erotika u hrvatskom slikarstvu, crtežu i grafici

1978.

Beograd, Zlatno pero Beograda

1979.

Poreč, XIX. annale

1980.

Zagreb, 15. zagrebački salon – situacija 77/80

1981.

Zagreb, Nagrađene ilustracije

Zagreb, 8. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža

Zagreb, Subotica, Bibliofilska izdanja zbirke Biškupić

1982.

Zagreb, *Kerempuh je tu navek*

Zagreb, *Miroslav Krleža i hrvatska likovna umjetnost*

Zagreb, *Dante u hrvatskoj likovnoj umjetnosti i književnosti*

Zagreb, *Prvi triennale hrvatskog kiparstva*

1984.

Zagreb, *13. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike*

1985.

Sarajevo, *Izložba kazališnih plakata*

Zagreb, *Autoportret u hrvatskom kiparstvu od moderne do danas*

Zagreb, *Drugi triennale hrvatskog kiparstva*

Beograd, Sarajevo, Novi Sad, Skoplje, Priština, Zagreb, Ljubljana, Cetinje,
Jugoslavenska grafika 1950-1980 (1985-1986)

1986.

Zagreb, *U susret Muzeju suvremene umjetnosti*

1987.

Zagreb, *Umjetnici „Komediji“*

Zagreb, *Postojanost figurativnog 1950-1987. – Kritička retrospektiva 22. zagrebačkog salona*

1988.

Karlovac, *Kolekcija Nikole Perića*

1991.

Zagreb, *Hrvatski kazališni plakat – plakati HNK u Zagrebu*

1993.

Zagreb, *Autori animiranog filma kao ilustratori*

1996.

Nova Gradiška, *Grafički listovi iz zbirke „Kerdić“*

1997.

Zagreb, *Stoljeće hrvatskog dizajna*

1999.

Slavonski Brod, *Branko Ružić i suvremenici*

2000.

Pécs, *HNSZ plakátjai*

Zagreb, *San i krik*

Osijek, *17. slavonski biennale*

Zagreb, *Branko Ružić i suvremenici*

2001.

Cascais, *EXAT 51 1951-1956 / Novas Tendências New tendencies 1961-1973*

2002.

Zagreb, *Homo homini*

Zagreb, *Retrospektiva nagrađenih crteža 1968. – 1999.*

2003.

London, *The contribution of Visual Arts to Theatrical Productions*

Zagreb, *Otvorena scena – pogled na Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu od 1990. do 2003.*

Slavonski Brod, *Akvarelistička kolonija „Sava“, 23. saziv – 2002.*

Zagreb, *Plakati dramskih predstava Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu*

Zagreb, *Air Art 1903-2003 – Zbirka Politeo*

2004.

Vinkovci, *Likovne vizije Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu*

Sarajevo, *Izložba plakata Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu 1990. – 2004.*

Osijek, *19. slavonski biennale*

2005.

Amman, *Contemporary Croatian Drawing*

Vukovar, *19. slavonski biennale*

Sisak, *Eros i Pornos u djelima hrvatskih likovnih umjetnika*

2006.

Dakovo, *Hommage Mozartu (Strossmayerovi dani)*

Buzet, Pazin, Grožnjan, Labin, Pula, Rakalj, Umag, *Zlatko Zlatić i prijatelji*
– *Koza*

2007.

Zagreb, *Uskrs 2007.*

Zagreb, *Croatia records 60-tih godina*

2008.

Jakovlje, *13. i 14. kiparska kolonija Jakovlje*

Zagreb, *Drugi hrvatski biennale ilustracije*

Cres, *Hrvatska grafika XX. stoljeća iz zbirke Solis*

Šibenik, *40 godina Nagrade „Grigor Vitez“*

Zagreb, *Nagrada „Grigor Vitez“ za ilustraciju*

2009.

Rijeka, Novigrad, *Zagrebačka škola crtanog filma*

Vinkovci, *Grafike iz fundusa Gradskog muzeja Vinkovci*

Zagreb, *Od Klovića i Rembrandta do Warhola i Picelja*

Zagreb, *Sto godina hrvatske scenografije i kostimografije 1909. – 2009.*

2011.

Zadar, *4 kazališta*

Zagreb, *Harmonija i semantika – izbor plakata Muzičkog biennala*

Zagreb, *Suvremena kazališna i filmska scena 2009. – 2011.*

Zagreb, *EREX 11 – Međunarodna izložba erotike*

2012.

Zagreb, *100 godina hrvatske scenografije i kostimografije – dječje kazalište, lutke i performansi*

Zagreb, *XI. trijenale hrvatskog kiparstva*

2013.

Zagreb, *Miroslav Krleža (1893. – 1981. – 2013.)*

Zagreb, *Suvremena kazališna i filmska scena 2011. – 2013.*

2014.

Novi Sad, *Riječki kazališni plakat iz fundusa Muzeja grada Rijeke*

Zagreb, *Jugoton – istočno od raja (1947. – 1991.)*

Zagreb, *Od Bukovca do Bučana – izložba zbirke Galerije Šimun*

2015.

Zagreb, *Suvremena kazališna i filmska scena 2013. – 2015.*

Pécs, *Kölcsönhatások, Kortárs Iparművészet Horvátországból*

Beograd, *Jugoton – istočno od raja (1947. – 1991.)*

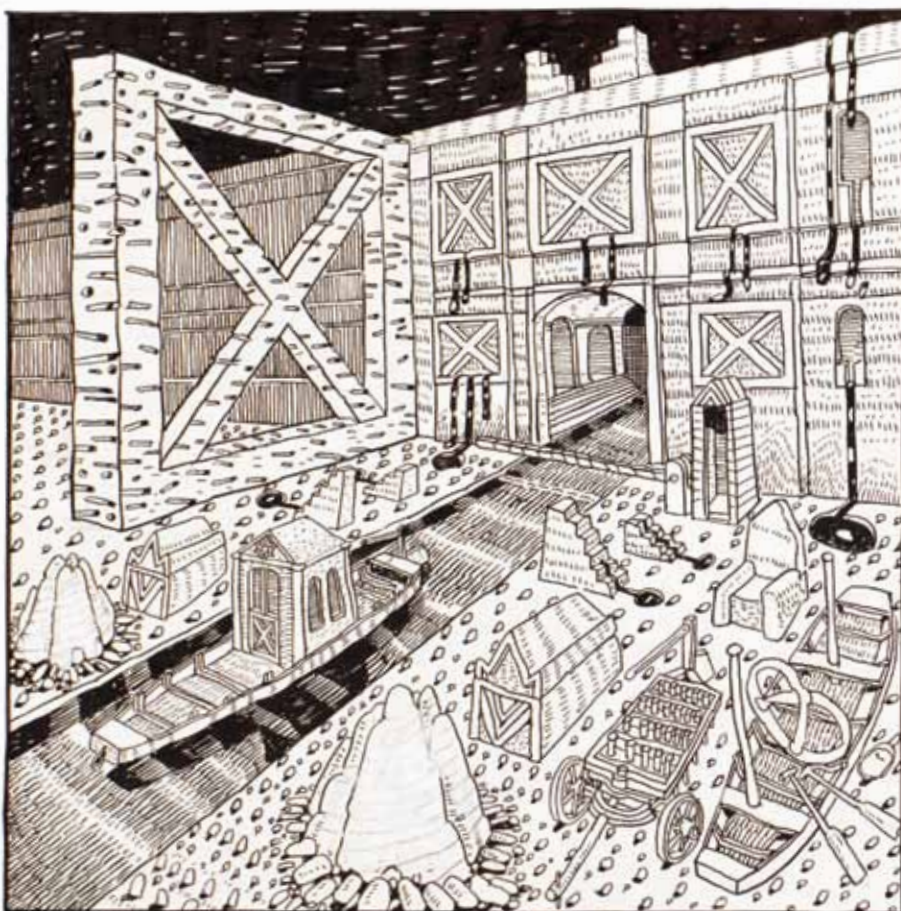
2016.

Zagreb, *Orašar – najljepša božićna bajka*

2018.

Zagreb, *Likovni vremeplov kroz 120 godina Umjetničkog paviljona*

Zagreb, *Šezdesete u Hrvatskoj – mit i stvarnost*

Alija (1991.)

crtež tušem i perom, mjestimice kistom, bijelom temperom i flomasterom; papir iz crtaćega bloka; 350x350mm; signature nema; vlasništvo: autor

NAGRADE

(izbor)

1964.

Beograd, *Festival crtalog filma* – 1. nagrada za crtani film *Kovačev šegrt*

Novi Sad, Sterijino pozorje – 1. nagrada za kostimografiju za predstavu *Ljubica* Augusta Šenoe

1965.

Zagreb, Nagrada grada Zagreba za film *I videl sem daljine meglene i kalne* (prema *Baladama Petrice Kerempuha* Miroslava Krleža)

Beograd, *Festival jugoslovenskog dokumentarnog i kratkometražnog filma* – 3. najbolji film festivala

1968.

Oberhausen, *International Short Film Festival* – 1. nagrada za film *Kapetan Arbanas Marko*

1969.

Zagreb, Nagrada *Grigor Vitez* za ilustraciju knjige Borisa Kolara *Dječak i lopta*

1972.

Zagreb, Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* za filmsku umjetnost za 1971. godinu za crtani film *Mačka* (1971.)

Beograd, *Festival crtalog filma* – Zlatna medalja za crtani film *Mačka*

Oberhausen, *Festival crtalog filma* – 1. nagrada za film *Mačka*

New York, *1st American Film Festival* – Srebrna medalja za crtani film *Mačka*

1973.

Zagreb, *IV. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža* – Premija JAZU za strip knjige snimanja: *Smrt agresiji – sloboda narodu*, 1972.

1974.

Zagreb, Godišnja nagrada *Ivana Brlić Mažuranić* za najbolju ilustraciju dječje knjige za slikovnicu Grigora Viteza *Antuntun*

1976.

Zagreb, Godišnja nagrada *Ivana Brlić Mažuranić* za najbolju ilustraciju dječje knjige za slikovnicu Slavka Mihalića *Petrica Kerempuh*

Beograd, *21. međunarodni sajam knjige*, 3. nagrada za ilustraciju knjige Slavka Mihalića *Petrica Kerempuh*

1983.

Zagreb, Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* za kazališnu umjetnost za 1982. godinu za adaptaciju, režiju, kreaciju lutaka i scenografiju *Hamleta* Toma Stopparda

1984.

Split, *30. splitsko ljeto* – Nagrada *Marul* za likovna rješenja predstava *Balada o Pulcinelli* i *Farsa, farsa*

1996.

Zagreb, Odlikovanje reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića

1997.

Split, *Marulićevi dani* – nagrada za izniman doprinos kazališnom činu za predstavu *Bećarac*

2000.

Osijek, *17. slavonski biennale* – Grand-prix

2005.

Zagreb, Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* za životno djelo za 2004. godinu – za likovne i primijenjene umjetnosti

2007.

Salerno, *11. Cartoon on the Bay* – Nagrada *Pulcinella alla Carriera*

2008.

Vukovar, *13. vukovarsko lutkarsko proljeće* – Povelja za životno djelo za doprinos umjetnosti hrvatskog lutkarstva

2009.

Osijek, *9. osječko ljeto kulture* – Povelja *Julije Knifer Glasa Slavonije* za retrospektivnu izložbu u Galeriji likovnih umjetnosti Osijek

2012.

Požega, Nagrada grada Požege za životno djelo

Zagreb, *Festival animiranog filma Animafest 2012.* – Nagrada za životno djelo ASIFA-a Hrvatske

2013.

Maribor, *7. bienale lutkara Slovenije*, Klemenčičeva nagrada za životno djelo 2013.

2014.

Zagreb, Nagrada za životno djelo Hrvatskog društva likovnih umjetnika

2016.

Osijek, Zlatna plaketa za životno djelo *Grb Grada Osijeka*

JAVNA PLASTIKA

2016.

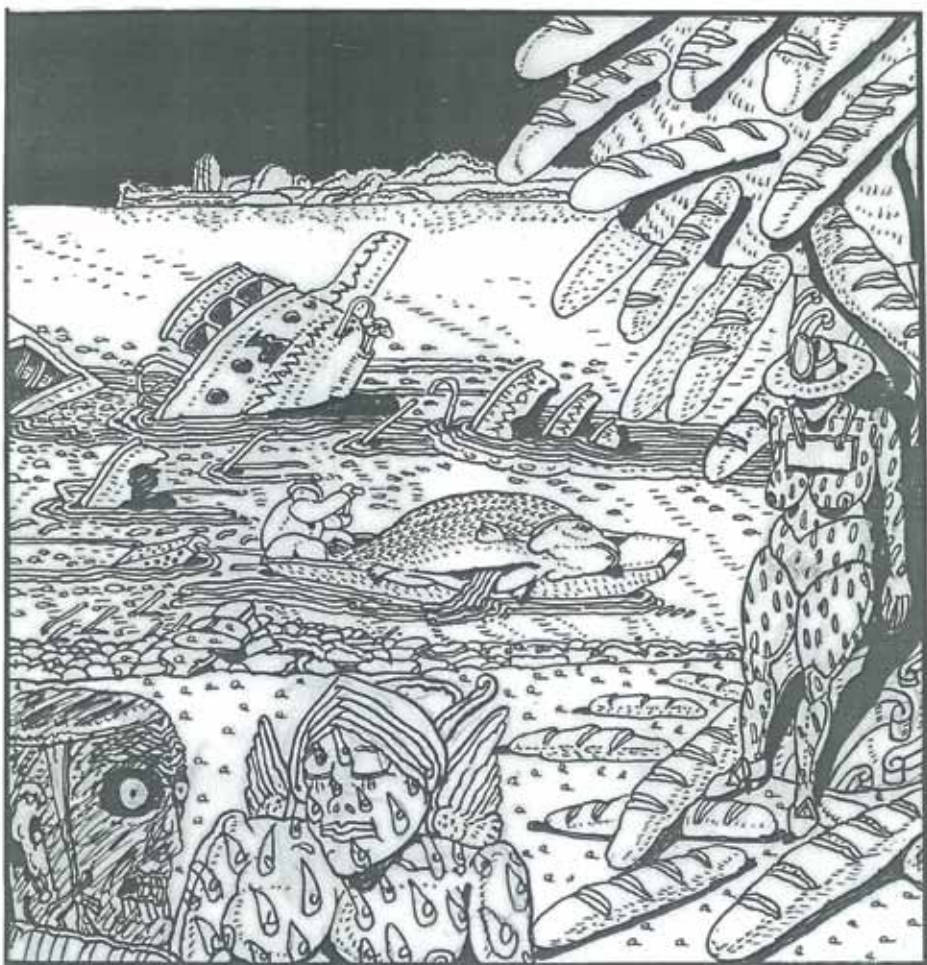
Zagreb, Aleja skulptura, Savski nasip – skulptura *Medaš protiv uroka i poplava*

Zlatko Bourek, Bez naziva, Tuš na papiru 29,7 x 42 cm

BIBLIOGRAFIJA IZBOR

Arhiv za likovne umjetnosti
Andreja Der-Hazarijan Vukić

Zlatko Bourek, Bez naziva, Tuš na papiru 29,7 x 42 cm

MONOGRAFIJE

Zagrebački krug crtanog filma (knj. prva) : Pedeset godina crtanog filma u Hrvatskoj, almanah 1922. – 1972., Zavod za kulturu Hrvatske, Zagreb film, Zagreb, 1978.

Maroević, Tonko: *Živa slika, zbivanju prilika : Sjetne maštarije i humorne memorabilije Zlatka Boureka (Monografija). Monografije knj. 2* (ur. Biserka Rauter Plančić), Moderna galerija, Zagreb, 2014.

TEKSTOVI U KATALOZIMA IZLOŽABA

Hlevnjak, Branka: Predgovor. U: katalog izložbe, *Zlatko Bourek : Ilustracije*, Galerija Prozori, Zagreb, lipanj 1979.

Maroević, Tonko: *Kruha vrh torte: Doručak na travi*. U: katalog izložbe, *Mostovi i ciklovi na Dravi : Slike i skulpture 1960 – 2002*, Umjetnički paviljon, Zagreb, prosinac 2002.

Vujanović, Barbara: Predgovor. U: katalog izložbe, *Zlatko Bourek : Bećarska rapsodija: skulpture, slike, teatar i animirani film*, Galerija Meštrović, Split, kolovoz 2010.; Atelijer Meštrović, Zagreb studeni 2010.

Maroević, Tonko: Predgovor. U: katalog izložbe, *Zlatko Bourek – Vojnički dnevnik 1956.*, Kabinet grafike Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, listopad 2012.

Maroević, Tonko: Predgovor. U: katalog izložbe, *Zlatko Bourek : Teatar nakaza – kazalište figura*, Gliptoteka Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, siječanj 2014.

ČLANCI U PERIODICI I DNEVNIM TISKOVINAMA

- Ekl, Vanda: *Umjetnička oprema hotela „Ambasador“ u Opatiji : Smiono, izvorno i – nedosljedno*. Vjesnik, Zagreb, 27.7.1966.
- Pata, Nenad: *Stvaraoci zagrebačkog crtanog filma : Zlatko Bourek*. 15 dana, 4, Zagreb, srpanj, 1969., 22-25.
- (Anon.): *Grafike Zlatka Boureka u Austriji*. Požeški list, Slavonska Požega, 21.5.1970.
- Peko, Brigita: *Susreti : Od kiparstva do „crtića“*. Vjesnik, Zagreb, 23.5.1972., 7.
- (Anon.): *Podijeljene su nagrade „Vladimir Nazor“*. Telegram, 38 (554), Zagreb, 23.6.1972.
- Lovrić, Jelena: *Umjetnost na ljetovanju : Nema ju pritužaba na ljeto, ali...* Vjesnik, Zagreb, 12.8.1972.
- (Anon.): *U prvom planu (RTZ1) : Svijet likovnih umjetnosti Zlatka Boureka*. Novi list, Rijeka, 16.1.1974.
- (Anon.): *Otkrivanje biti animacije*. Vjesnik, Zagreb, 24.7.1974.
- J. P.: *Nagrade „Davorin Trstenjak“ i „Ivana Brlić Mažuranić“ : Nagrađeni Bukša, Matošec, Bourek*. Večernji list, Zagreb, 8.11.1974.
- Braut, M.(arija): *Bourek – „gastarbajter“ (foto-vijest)*. Večernji list, Zagreb, 1.3.1975.
- Stunić, T.(omislav): *Bourek – kipar*. Večernji list, Zagreb, 21.5.1976.
- Vilić, Ranko: *Sutra službeno otvaranje hotelskog naselja „Babin kuk“ : Gdje ptice i ljudi nalaze svoj mir*. Slobodna Dalmacija, Split, 4.6.1976.
- Mišković, Đ.(orde): *Freskama presudio ličilac*. Večernji list, Zagreb, 25.6.1976., 7.
- M. S.: *Nagrade za najbolje opremljene knjige*. Vjesnik, Zagreb, 28.10.1976.
- (M. V.): *Dani IP „Školska knjiga“ : Svečani školski sat*. Vjesnik, Zagreb, 9.11.1976.
- Grgičević, M.(arija): *Vedri nocturno*. Večernji list, Zagreb, 28.7.1977.
- Plaše, M.(ilan): *Hoteli „Spasonosno“ rješenje*. Start, 223, Zagreb, 10.8.1977.
- Štambuk, Drago: *Dubrovačke ljetne igre. Salih Isaac „Orlando Maleroso“*. Re-datelj: Zlatko Bourek. Slobodna Dalmacija, Split, 4.9.1977.

Jović, Milica: „*Orlando maleroso*“. *Oko*, 143, Zagreb, 9.9.1977.

(Anon.): *Slikovnice „Mladosti“*. *Vjesnik*, Zagreb, 5.3.1978.

Heli, R.: *Tri dana za pjesmu i veselje*. *Glas Slavonije*, Osijek, 9.6.1978.

A. R.: *Bourekovo djetinjstvo u stripu*. *Glas Slavonije*, Osijek, 18.1.1979.

M.(aleković), V.(ladimir): *Naši grafičari u Maroku*. *Vjesnik*, Zagreb, 17.3.1979.

Martinčević Lipovčan, Jagoda: *Zamke suvremenog „Fausta“*. *Vjesnik*, Zagreb, 26.3.1979.

(Anon.): *Premijera „Kopelije“*. *Borba*, Zagreb, 13.3.1980.

Hetrich, Ivan: *Intervju: Zlatko Bourek: Vrag mi nije dao mira!*. *Oko*, 236, Zagreb, 2.4.1981., 1.

Burić, Vlado: *Hamlet kao hahar*. *Svijet*, Zagreb, 28.5.1981.

(Anon.): *Zlatko Bourek*. *Dubrovački vjesnik*, Dubrovnik, 23.7.1982.

Vuk, Ranko: *Magične lutke Zlatka Boureka*. *Večernji list*, Zagreb, 14.8.1982., 9.

(Anon): *Glasovi : Zlatko Bourek*. *Danas*, 33, Zagreb, 5.10.1982.

(M. G.): *Novi Zlatko Bourek*. *Večernji list*, Zagreb, 3.2.1983.

Grgičević, M.(arija): *Gostoprinstvo Ravenne*. *Večernji list*, Zagreb, 7.2.1983.

Foretić, Dalibor: *Uspjeh Teatra ITD*. *Vjesnik*, Zagreb, 13.4.1983.

G.(rgičević), M.(arija): „*Mali*“ *Hamlet – veliki putnik*. *Večernji list*, Zagreb, 26.4.1983.

G.(rgičević), M.(arija): „*Srce*“ *u Caracasu*. *Večernji list*, Zagreb, 9.5.1983.

G.(rgičević), M.(arija): *Uspjeh „Teatra ITD“ u Grazu*. *Vjesnik*, Zagreb, 12.5.1983.

Šutić, Katja: *Zlatko Bourek – Čovjek od ljudi*. *Studio*, 1003, Zagreb, 25.6.1983., 10-12.

Vukšić, B.(ranko): *Zaštitni znak – „Hamlet“*. *Večernji list*, Zagreb, 13.9.1983., 5.

Šembera, Slobodan: *Lutke ne poznaju granice*. *Studio*, 1028, Zagreb, 17.12.1983., 22-23.

(Anon.): *Završeno 30. splitsko ljeto : Više od 22.000 gledalaca*. *Vjesnik*, Zagreb, 16.8.1984.

Čakić, D.(ragica): *Scenografski zahvat u grad*. *Slobodna Dalmacija*, Split, 3.8.1985.

- Ivančević, Radovan: *O skulpturama, lutkama i pokretu : razgovor sa Zlatkom Bourekom*. Život umjetnosti, 41/42, Zagreb, 1987., 84-88.
- Seferović, A.(bdulah): *Sindrom Bourek*. Slobodna Dalmacija, Split, 23.1.1988.
- Vrgoč, Dubravka: *Bourekove lutke kao zaštitni znak*. Vjesnik, Zagreb, 17.7.1990., 8.
- Milić, Gordana: *Hrvatsko kamenje opstojnosti*. Novi list, Rijeka, 12.3.1992., 23.
- Nikčević, Sanja: *Smijeh je rizik*. Večernji list, Zagreb, 12.8.1992., 27.
- (B. Ž.): *Ljubljana: Cankar i Bourekove lutke*. Večernji list, Zagreb, 7.2.1994., 18.
- Ciglar, Želimir: *Gumeni otisak svijeta*. Večernji list, Zagreb, 1.8.1994., 31.
- Madunić, Nives: *Portret umjetnika – Zlatko Bourek : Poticajno zaluden slavonshtinom*. Glas Slavonije, Osijek, 22.4.1995., 34-35.
- Ciglar, Želimir: *Rugalica smrti*. Večernji list, Zagreb, 15.10.1996., 15.
- Ciglar, Želimir: *Čamac za kuću nositi*. Večernji list/Obzor, Zagreb, 20.10.1996.
- Gajin, Igor: *Zazeblo me srce kada sam prošetao kroz Tvrđu*. Glas Slavonije, Osijek, 14.12.2000., 15.
- Tunjić, Andrija: *Razgovor : Tko nema identitet, taj je niš koristi*. Vjesnik, Zagreb, 3.1.2001., 13.
- Slunjski, Ivana: *Razgovor sa Zlatkom Bourekom : Indiferentno lutkino lice*. Zarez, 73, Zagreb, 31.1.2002., 26-27.
- Ilić, Jure: *„Barutana“ je osječki Lovrjenac, a umjesto festivala napraviti ćemo ljetnu paradu*. Vjesnik, Zagreb, 17.3.2002.
- Bertić, Ivana: *Slavonci mnogo mogu i znaju*. Glas Slavonije, Osijek, 13.4.2002., 15.
- Tolić, Vlasta: *Filmski isječci snova*. Vjesnik, Zagreb, 5.12.2002., 17.
- Tolić, Vlasta: *Modernizam neopterećen trendovima*. Vjesnik, Zagreb, 6.12.2002., 17.
- Jendrić, Dorotea: *Čednost u javnoj kući*. Večernji list, Zagreb, 7.12.2002., 68.
- Tolić, Vlasta: *Eros kao poticaj stvaralaštva*. Vjesnik, 7.12.2002., 15.
- Tolić, Vlasta: *Mitska i biblijska Slavonija*. Nedjeljni Vjesnik, Zagreb, 15.12.2002., 19.
- Rešicki, Delimir: *Razgovor: Zlatko Bourek : Dokle god puca pogled ravničarski...* Glas Slavonije, Osijek, 24.12.2002., 18-19.

- Horvat, Ivanka: Čista snaga životnog nagona. Nedjeljni Vjesnik, Zagreb, 29.12.2002., 20.
- Baričević, Marina: Čudesna predstava teatra života. Novi list/Mediterran, Rijeka, 5.1.2003., 1 i 4.
- Mitrović, Miljenko: *Bourek radi spomenik Fabijanu Šovagoviću*. Večernji list, Zagreb, 3.4.2003., 58-59.
- De.(rk), D.(enis): *Bourekov plakat u Londonu*. Večernji list, Zagreb, 13.5.2003., 51.
- Jerinić, M.(ato): „*Rvat, bećer, vječni Žid*“. Slobodna Dalmacija, Split, 11.7.2003., 50.
- Baričević, Marina: *Pačetvorina platna i ljubav za Slavoniju*. Novi list/Mediterran, Rijeka, 19.10.2003., 7.
- Braut, Helena: Šokačka rapsodija. Vjesnik, Zagreb, 22.4.2005., 64.
- (L. Ž.): *Dodijeljene nagrade „Vladimir Nazor“*. Vjesnik, Zagreb, 31.5.2005., 57.
- (Hina): *Tabak, Dešpalj, Bourek, Tadej, Batušić i Jelinek*. Večernji list, Zagreb, 31.5.2005., 48.
- Parić, Jasmina: *Rugalački teatar*. Slobodna Dalmacija/Forum, Split, 18.6.2005., 31.
- Jurković, Mira: *Intervju: Zlatko Bourek, kazališni redatelj, scenograf, kostimograf i slikar: Ne želim kazalište u kojem se netko skida do gola ili guši u krvi*. Vjesnik, Zagreb, 24.6.2005., 72-73.
- Jurković, Mira: *Split ili kazališni spektakl pod vedrim nebom*. Vjesnik, Zagreb, 12.7.2005., 19.
- Perić, Ivan: *Bourekov halucinogeni robijaš Ubu*. Vjesnik, Zagreb, 28.7.2005., 19.
- Vujanović, Barbara: *U početku bijaše crtež*. Vijenac, 315, Zagreb, 30.3.2006., 13.
- Tunjić, Andrija: *Umjesto legende čovjek*. Vjesnik, Zagreb, 18.7.2006., 42.
- Ciglar, Želimir: Činite djecu, a ne rat! (razgovor sa Z. Bourekom). Večernji list, Zagreb, 25.7.2006., 32-33.
- Rogošić, Višnja: *Kerempuh pod ruku s Čehokom*. Vjesnik, Zagreb, 1.9.2006., 50.
- (Ž. C.): *Bourekovi „grdači“ u Žar ptici*. Večernji list, Zagreb, 8.9.2006., 28.
- (Hina): *Nagrada animatoru Boureku*. Novi list, Rijeka, 21.4.2007., 20.

- Zec, M.(iroslav): *Neponovljivi proizvod neponovljivog vremena*. Glas Slavonije, Osijek, 12.2.2007., 18.
- Vujanović, Barbara: *Mudrost na obalama rijeke Drave*. Vjesnik, Zagreb, 29.6.2007., 17.
- Kučel-Ilić, A.(leksandra): *Politika „odjevena“ u erotiku*. Novi list, Rijeka, 30.8.2007., 18.
- Ciglar, Želimir: *Bourekov „Skup“: Zlato nije zlato, ljubav je zlato!*. Večernji list, Zagreb, 29.1.2008., 35.
- Ciglar, Želimir: *Brend Zlatko Bourek*. Večernji list/Obzor, 2.2.2008., 58-59
- Čorkalo, G.(oran): *Priznanje Mileni Dundov i Zlatku Boureku*. Vjesnik, Zagreb, 15.3.2008., 14.
- Bošnjak, Narcisa: *Da nije Osijeka, ne bi bilo ni moje umjetnosti*. Glas Slavonije, Osijek, 3.7.2009., 40.
- Sajler Garmaz, Maja: *Od slavonske ravni do europskih scena*. Vjesnik, Zagreb, 6.7.2009., 20.
- Sajler Garmaz, Maja: *Razgovor – Moja umjetnost je moja snaga*. Vjesnik, Zagreb, 11.7.2009., 54-55.
- Bošnjak, Narcisa: *Zlatku Boureku Glasova Povelje „Julije Knifer“*. Glas Slavonije, Osijek, 23.7.2009., 22.
- Bošnjak, N.(arcisa): *Velika Bourekova želja – spomenik Šovagoviću*. Glas Slavonije, Osijek, 8.9.2009., 32.
- Bošnjak, N.(arcisa): *Groteskni humor*. Glas Slavonije, Osijek, 24.9.2009., 32.
- Korpoš, D.(ragana): *Slike poput otvorenih knjiga i romana*. Glas Slavonije, Osijek, 26.9.2009., 76.
- (Hina): *Zlatko Bourek izlaže u Vukovaru*. 28.9.2009., 50.
- Zec, Miroslav: *Taborijev Hitler inaugurirat će groteskni teatar nakaza*. Novi list, Rijeka, 4.5.2010., 60.
- Zorčec, Zrinka: *Likovnjak sam, ali obožavam kazalište riječi*. Vjesnik, Zagreb, 6.5.2010., 33.
- Drach, S.(aša): *Hitlerov fijasko*. Jutarnji list, Zagreb, 6.5.2010., 44.
- (vk/vlm): *Adolf Hitler i Goebbels kao lutke u kazalištu nakaza*. Večernji list, Zagreb, 6.5.2010., 61.

- Zorčec, Zrinka: *Duhoviti i sarkastično intonirani dijalozi*. Vjesnik, Zagreb, 8.5.2010., 66.
- (Hina): *Devet novih redovitih članova*. Vjesnik, Zagreb, 21.6.2010., 24.
- Mandić Mušćet, Jelena: *Dijalog s Meštrovićem*. Vjesnik, Zagreb, 31.7.2010., 50.
- Jerković, Ana: *Sreća što nisam bogat*. Slobodna Dalmacija, Split, 31.7.2010., 38.
- Luetić, Ivica: *Slavonska ravnica u splitskoj arkadiji*. Hrvatsko slovo, 798, Zagreb, 6.8.2010., 18.
- Mandić Mušćet, Jelena: „*Bečarska rapsodije*“ *Zlatka Boureka u splitskoj Galeriji Meštrović : Ludizam koji šarmira publiku*. Vjesnik, Zagreb, 14.8.2010., 36.
- Hribar, Svjetlana: Židovski kulturni identitet višeslojan je pojam. Novi list, Rijeka, 24.8.2010., 50.
- Hribar, Svjetlana: *Umjetnost je zadovoljstvo*. Novi list/Mediteran, Rijeka, 12.9.2010., 6-7.
- (N. Bo.): *Bourekove skulpture*. Glas Slavonije, Osijek, 14.12.2010., 31.
- Drach, S.(aša): *Bečar u Zagrebu*. Večernji list, Zagreb, 16.12.2010., 60.
- (doj): *Publika je uživala u Bourekovim anđelima, veselim skulpturama koje pokazuju životnu radost*. Večernji list, Zagreb, 17.12.2010., 46.
- Kalle, Martina: *Zdrav susret Mediterana i kontinenta*. Vjesnik, Zagreb, 23.12.2010., 22.
- Hrgović, Maja: *Drške žene u raskošnom slavlju života*. Novi list, Rijeka, 29.12.2010., 43.
- Lukić, Neva: *Duhovitost unutar monumentalnosti*. Vijenac, 440, Zagreb, 13.1.2011., 22.
- Körbler, Iva: *Zlatko Bourek : Bezvremeno i aktualno*. Kontura, 112, Zagreb, ožujak, 2011., 53.
- Zamoda, Jagoda: *Razotkrivanje : Zlatko Bourek*. Gloria, Zagreb, 26.1.2012., 90.
- (jt): *Prva izložba i nagrada Zlatku Boureku u rodnoj Požegi*. Večernji list, Zagreb, 12.3.2012., 59.
- Vekić, N.(arcisa): *Akademiku Zlatku Boureku Nagrada za životno djelo*. Glas Slavonije, 22.3.2012., 34.
- L. Bu.: *Retrospektiva Zlatka Boureka na 3. FHAF-u*. Jutarnji list, Zagreb, 24.3.2012., 88.

- (mz/VLM): *Boureku nagrada na Festivalu hrvatske animacije*. Večernji list, Zagreb, 26.3.2012., 67.
- Jerbić, Vedran: *Razgovor - Zlatko Bourek, akademik: Izaći ću među štrajkaše i svojim se teatrom rugati onima koji ih eksploatiraju*. Večernji list/Sedam dana, Zagreb, 14.4.2012., 42-43.
- Hlevnjak, Branka: *Razgovor – Akademik Zlatko Bourek: Meštrović i ja rodoljubno smo jednaki*. Hrvatsko slovo, 896, Zagreb, 22.6.2012., 3-4.
- (Anon.): „*Vojnički dnevnik*“ Zlatka Boureka. Slobodna Dalmacija, Split, 4.10.2012., 33.
- Bilić, Rašeljka: *Crteži koji su ispisali jedno vrijeme*. Vijenac, 486, Zagreb, 18.10.2012., 18.
- Silobričić, Dobroslov: *Zlatko Bourek, slikar, scenograf, redatelj : Ja sam slavonski erotoman. Ja radim nakaze i volim ih*. Jutarnji list/Magazin, 16.1.2013., 52-54.
- Jergović, Miljenko: *Zlatko Bourek Aschebach*. Jutarnji list, Zagreb, 6.4.2013., 57.
- (D. Kć.): *Klemenčićeva nagrada : Nagrađen Zlatko Bourek*. Glas Slavonije, Osijek, 23.9.2013., 36.
- Hribar, Svjetlana: *Čekam hrvatskog Diega Riveru*. Novi list/Pogledi, 5.10.2013., 20-21.
- Lendvaj, Ana: *Bourek*. Večernji list, Zagreb, 18.1.2014., 24-25.
- Hrgović, Maja: *Nakazalište Zlatka Boureka*. Novi list, Rijeka, 20.1.2014., 28.
- Ferenčić, Marijana Paula: *Životni kabaret Zlatka Boureka*. Vijenac, 518, Zagreb, 23.1.2014., 23.
- Pleše, Mladen: *Zlatko Bourek: Dovršavam crtić, slikam i prisjećam se druženja sa Sofijom Loren*. Studio/Jutarnji list, 24.1.2014., 22-23.
- Hrgović, M.(aja): *Kazalište nakaza Zlatka Boureka*. Glas Slavonije, Osijek, 29.1.2014., 31.
- Hlevnjak, Branka: *Bourekov Teatar nakaza*. Hrvatsko slovo, 981, Zagreb, 7.2.2014., 18.
- Kiš, P.(atricia): *Impresivni opus slika i crteža oca Baltazara*. Jutarnji list, Zagreb, 26.9.2014., 30.
- Kiš, Patricia: *Zlatko Bourek : Pregled u dosad zanemarivanu dionicu jednog od očeva Baltazara*. Jutarnji list, Zagreb, 1.10.2014., 23-25.

- Sabovljević, Sandra: *Slikarstvo tople emocije, dugog nosa i isplaženog jezika*. Novi list, Zagreb, 1.10.2014., 40.
- Kovačević, D.(arko): *Umjetnik i danas inspiraciju nalazi u sjećanjima na Osijek*. Glas Slavonije, Osijek, 1.10.2014., 30.
- (al): *Slikarski „teatrino“ slavonskog erotomana Boureka*. Večernji list/Obzor, Zagreb, 4.10.2014., 26.
- (D. Kć.): *Akademik Kusić počastio kolegu Boureka*. Glas Slavonije, Osijek, 4.11.2014., 28-29.
- Sabovljević, Sandra: *Genijalni tumač krležijanskog univerzuma*. Novi list/Mediterran, Rijeka, 5.10.2014., 1, 4-5.
- Kovačević, Darko: *Bećarcima čestitali Boureku 85. rođendan*. Glas Slavonije, Osijek, 13.10.2014., 32-33.
- Vujanović, Barbara: *Slavonski genius loci*. Vijenac, 538, Zagreb., 16.10.2014., 21. pk: *Zlatko Bourek dobio je nagradu za životno djelo*. Jutarnji list, Zagreb, 10.12.2014., 42.
- Kovačević, Darko: *Trajna Bourekova tematska vezanost uz rodnu Slavoniju*. Glas Slavonije, Osijek, 19.11.2014., 30-31.
- S. D.: *Boureku priznanje za životno djelo*. Slobodna Dalmacija, Split, 11.12.2014., 32.
- Mutnjaković, Andrija: *Bourekov Bećarac – animirani film*. Art Bulletin, 64, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 2014., 79-99.
- Kiš, Patricia: *Iscrtali smo 3 tisuće crteža za 8 minuta filma o holokaustu*. Jutarnji list, Zagreb, 3.4.2015., 26-27.
- (Hina): *Najavljen 9. festival tolerancije u Zagrebu : Bourekov animirani film otvara manifestaciju*. Novi list, Rijeka, 3.4.2015., 35.
- (Anon.): *Festival tolerancije danas otvara kratki „Wiener Blut“*. Jutarnji list, Zagreb, 12.4.2015., 50.
- (ao): *Novi trijumf junaka Zagrebačke škole*. Večernji list, Zagreb, 14.4.2015., 36.
- Mutnjaković, Andrija: *Zlatko Bourek: Sokol ga je volio*. Art Bulletin, 66, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 2016., 23-63.
- Kovačević, Darko: *Uz bistu u Ladimircima i ploču u Zagrebu, Fabijan će sa Sokolom krasiti i Osijek*. Glas Slavonije, Osijek, 2.1.2016., 52.

- zk: *Nova skulptura na Savskom nasipu*. Jutarnji list, Zagreb, 28.6.2016., 17.
- Kovačević, Darko: *Zlatko Bourek : Virtualno posjetio svoju izložbu „Sokol“ u Muzeju Slavonije*. Glas Slavonije, Osijek, 6.7.2016., 26.
- Pofuk, Branimir: *Zlatko Bourek: Država je nešto službeno, a kad kažem domovina, to je za mene pejzaž i moji dečki s trobojnicom na gaćama*. Večernji list, Zagreb, 25.7.2016., 32-33.
- Orešić, Boris: *Osječka gimnazija : Jedina na svijetu koja ima dva nobelovca i čak 37 akademika*. Globus, 1401, Zagreb, 13.10.2017., 64-67.
- Turković Krnjak, Filip: *Bourekov slavonski panoptikum*. Novi Omanut, 4, Zagreb, XI-XII, 2017., 7.
- Kiš, Patricia: *Slavonija i erotika kao vječna inspiracija*. Jutarnji list, Zagreb, 2.1.2018., 41.
- Cuculić, Kim: *In memoriam : Preminuo akademik Zlatko Bourek*. Novi list, Rijeka, 15.5.2018., 24.
- Vek.(ić), N.(arcisa): *In memoriam Zlatko Bourek (1929-2018) : Pamtit ćemo njegovu likovnu i intelektualnu mnogostranost i marljivost, vedar i razigran duh*. Glas Slavonije, Osijek, 15.5.2018., 29.
- Jergović, Miljenko: *Zlatko Bourek*. Jutarnji list, Zagreb, 15.5.2018., 20.
- Derk, Denis: *Odlazak Zlatka Boureka : Bio je naš najzaigraniji umjetnik*. Večernji list, Zagreb, 15.5.2018., 34.
- Vujević, Eda: *Odlazak akademika Boureka*. Slobodna Dalmacija, Split, 15.5.2018., 24.
- Maroević, Tonko: *Povodom smrti Zlatka Boureka (1929-2018) : Slikar Slavonije, tvorac Šlarafije*. Vijenac, 632, Zagreb, 24.5.2018., 3.
- Kroflin, Livija: *U spomen: Zlatko Bourek (1929-2018) : Kralj lutkarskog teatra*. Novi Omanut, 3(140), Zagreb, VI-X, 2018., 3-4.
- Čorak, Željka: *Hommage : Beskraj Bourek*. Novi Omanut, 3, Zagreb, VI-X, 2018., 5.

ZLATKO BOUREK – KNJIGE (IZBOR)

Bourek, Zlatko: *Teka (Monografija/Crteži)*. Antibarbarus, Zagreb, 2005.

Bourek, Zlatko; Maroević, Tonko: *Eros aresu ures*. Antibarbarus, Zagreb, 2011.

SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA

ZLATKO BOUREK

1929. – 2018.

Nakladnik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Trg Nikole Šubića Zrinskog 11, 10000 Zagreb

Za nakladnika

Akademik Dario Vretenar, glavni tajnik

Grafička urednica

Nina Ivanović

Lektorica

Maja Silov Tovernić

Naklada

200 primjeraka

Tisak

Tiskara Zelina d.d.

Zagreb, prosinac 2019.

ISBN 978-953-347-295-9

